

opusdei.org

«Hom pot trobat Déu a Wall Street»

Oferim un ampli extracte d'una entrevista amb el Prelat de l'Opus Dei publicada recentment al diari italià "Il Sole 24 Ore".

12/05/2006

Al centre del missatge de l'Opus Dei hi ha la santificació de la feina.

Veiem la feina com una realitat positiva, bona, i el fundador ens deia que reconeguéssim Déu no solament a l'espectacle de la natura, sinó

també dins l'experiència del nostre treball, del nostre esforç.

D'això prové la recerca de l'excel·lència, que és una mica el tret característic de les persones de l'Opus Dei.

Si la feina esdevé un lloc de trobada amb Déu, això suposa que cal fer-la de la millor manera possible, amb professionalitat. No importa, però, el prestigi dins l'escala social; la santedat no ve determinada pel sou o per l'estatus.

¿I si hom no té treball, si hom és a l'atur?

És una prioritat ajudar tothom, especialment els joves, a bastir-se una professió, per a exercir-la al servei de la societat. A Roma, l'Obra porta des de fa 40 anys el Centre Elis al barri del Tiburtino, on es formen els joves, i més de 10.000 han trobat un lloc de treball.

I a les empreses financeres, que moltes vegades són especulatives, ¿com es pot cercar la santedat?

De vegades, encara ens trobem davant el vell prejudici d'entendre les finances, el benefici just, i fins i tot la mateixa activitat professional al mercat de capitals, com quelcom necessàriament negatiu o perillós per a un cristià. Aquest tipus de feines, però, si s'orienten al servei del proïsme i es viuen amb honestedat, poden esdevenir ocasions per a donar glòria al Senyor. En suma, hom pot trobar Déu a Wall Street.

¿Com pot ser l'especulació financera un camí cap a Déu?

L'activitat financera no ha d'especular danyant les persones, cal que tingui una forta ètica de fons. Però també a les finances hem de donar tot el fruit dels nostres talents; ho ha dit Jesucrist.

**La majoria dels financers
difícilment estan pensant en fer
fructificar els “talents” quan
compren i venen...**

Potser treballar amb rectitud al camp de les finances pot ser heroic, perquè hom pot xocar amb pràctiques consolidades que la consciència d'un home de bé no pot acceptar pas. De fet, santedat és heroisme. Tots som cridats a la santedat: i tots, en conseqüència, som capaços, amb l'ajut de Déu, de prendre decisions heroiques si les circumstàncies ho reclamen.

**Els fidels de l'Obra ¿tenen una
inclinació preferent cap a aquest
camp?**

Cap directriu sobre el desenrotllament de la professió. A l'Opus Dei reben formació cristiana, aprofundint-ne les exigències morals. Formació vol dir també estimular la competència

professional i les ganes de créixer, de millorar. Dit d'altra forma, per ajudar a viure les virtuts i cercar la santedat, cal ser honest, lleial, laboriós, comprensiu, dialogant, aprendre dels propis errors, demanar excuses.

Aleshores, ¿per què molts diuen que l'Obra és tan potent en economia i finances?

És tracta de tòpics, propagats per aquells que volen obstaculitzar la nostra tasca. No tots els nostres fidels són gent influent, sinó que són sobretot persones normals, senzilles, de totes les professions. Aquesta majoria, però, no són “notícia”...

Però, ¿no estan “lligats” o “formen un equip” de l'Opus Dei en el terreny financer?

Si passés quelcom així, els primers a revoltar-se contra aquest “pensament únic” serien els mateixos

fidels de l'Opus Dei. Sant Josepmaria repetia sovint que volia deixar-nos com a herència als fills espirituals l'amor a la llibertat i el bon humor. Poca cosa més puc afegir.

Aleshores, ¿els fidels de l'Opus Dei treballen pel seu compte, sense formar una xarxa?

Cert. D'altra banda, molts cops persones de l'Opus Dei han perseguit interessos oposats, cercant cadascun el benefici de l'empresa on treballava. No es pot atribuir a l'Obra l'activitat dels seus fidels singulars; cadascun és personalment responsable d'allò que fa al camp professional, tan si les coses li surten bé com si s'espatllen.

¿Per a santificar la feina, l'ètica és un tema central?

De fet, fóra molt limitador pensar que el treball té només una dimensió tècnica, que sols interessa la forma

pràctica i específica de realitzar-lo. És una acció humana i per tant té necessàriament una repercussió en el subjecte, fent-lo humanament millor o pitjor; hi ha un valor transcendent i una dimensió ètica, a més de la tècnica.

¿Ètica com valor individual o col·lectiu?

Quan dic que l'ètica fa millor l'individu, no pretenc de fer un discurs individualista. Tots estem d'acord que un nivell exigent d'ètica professional és útil també al bé comú. Qui no defrauda els clients, qui paga els impostos, que respecta els tractes, indirectament està sol·licitant la confiança dels altres, i d'aquesta forma està contribuint al bon funcionament de la societat.

Disculpi, però, ¿com es pot santificar la feina quan hi ha tanta gent que mor de gana?

Tot cristià és cridat a reaccionar. Vull dir encarrilar el desconcert i l'escàndol de la misèria cap a accions concretes, cercant i trobant solucions. Ningú queda fora d'aquesta responsabilitat. És un tema central de l'ensenyament de sant Josepmaria.

Carlo Marroni // Il Sole 24 Ore

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/hom-pot-
trobat-deu-a-wall-street/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/hom-pot-trobat-deu-a-wall-street/) (12/08/2025)